

branches område, den faglighed, de vilkår, der er omkring den måde, man skal vejlede de ledige på.

Derfor går arbejdsløsheds-kasserne mere nu end nogen sinde før med i udviklingen af arbejdsmarkedsreformen, og det er godt. Det har faktisk været det, der har betydet, at til trods for at vi har fået 63.600 flere i beskæftigelse, er der ikke nogen, der taler om flaskehalse, i hvert fald ikke blandt dem, der ved noget om, hvordan udviklingen på arbejdsmarkedet er.

Så har man påpeget effektiviteten i a-kasserne. I Folketinget er vi jo meget optaget af, om pengene nu administreres, som vi mener de skal administreres, af arbejdsløsheds-kasserne. Der synes jeg det er vigtigt at bemærke, at det faktisk er sådan, at fejlprocenten i arbejdsløsheds-kasserne er nede på 0,4, og jeg tror ikke, der er ret mange administrative systemer, som er så omhyggelige med administrationen af offentlige midler, som a-kasserne er.

Det er mere til dem, der i debatten har givet udtryk for, at der var sådan en vis løvsagtighed, og at man brugte penge til partierne, og at man brugte penge til fagbevægelsen. Det kan slet ikke lade sig gøre, fordi der er så stramt et regelsæt. Det bliver administreret så perfekt, der er tilsyn med det og altså kun en fejlprocent på 0,4. Man kan så sige, at det er 0,4 pct. for meget, og det er også derfor, vi er meget effektive i kontrollen.

Så vil jeg godt kvittere til de partier, som har anerkendt . . .

Anden næstformand (Henning Grove):

Må jeg bede om ro i salen – og det gælder begge sider af salen.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Tak!

Så vil jeg gerne kvittere til de partier, Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne, for den enighed, der ligger i det, der har været givet udtryk for i ordførertalerne: Parternes ansvar, anerkendelsen af, at jeg nu har nedsat et udvalg, som netop lægger vægten på parternes ansvar, og at der ikke skal ske nogen politisk indblanding i forhold til, hvordan fagligt afgrænsede områder skal defineres.

Jeg ser meget frem til, at der den 1. oktober kommer et beslutningsgrundlag, som betyder, at parterne også reelt i alle sammenhænge lever op til den del af deres ansvar, ligesom de lever op til alle de andre dele af deres ansvar.

Så en enkelt bemærkning om dette her underlige miskmask, som fru Annette Just tilsyneladende mener det er. Altså arbejdsløsheds-kasserne har ikke nogen mulighed for at yde tilskud til partier, eller hvad de ellers måtte finde for godt. Det er offentlige penge, der administreres fuldstændig i overensstemmelse med den lovgivning, der er vedtaget her i Folketinget. Hvad de faglige organisationer har af ønsker om at støtte, og på hvilken måde de støtter, synes jeg man skal lade de faglige organisationer – ja, jeg skal måske sige arbejdsmarkedets parter – selv bestemme.

Vi blander os jo ikke i, om Dansk Arbejdsgiverforening har støttet borgerlige partier, eller om Dansk Landbrug har støttet andre borgerlige partier. Det er private foreninger, som i deres kompetente forsamlinger giver udtryk for, om de vil støtte det ene eller det andet parti, og det har mildest talt ikke en gnist at gøre med diskussionen om tværfaglige a-kasser. Dette mere sagt sådan til almindelig folkeoplysning for de partier, som tilsyneladende ikke kan se forskel på faglige organisationer og på a-kasser.

Helge Sander (V):

Vi må jo erkende, at der er en risiko for, at vi får stemt vores dagsordensforslag ned her i eftermiddag, men det ændrer ikke ved, at vi har fået en debat, hvor vi endnu en gang har fået understreget, at Socialdemokratiet er meget, meget svært at flytte.

Jeg er enig med arbejdsministeren i, at mange af de ting, der er nævnt her i eftermiddag, ikke som sådan har noget med retten til oprettelse af tværfaglige a-kasser at gøre. Netop derfor synes jeg også, det er vigtigt at understrege – og det er især i relation til debatten efter det radikale indlæg – at det her er jo ikke noget, der skal ændre hele arbejdsmarkedet; det er ikke noget, der fuldstændig skal ændre de systemer, vi kender i samtlige hjørner af arbejdsmarkedspolitikken.

Det er kun en lille begyndelse til frihed på et område, hvor de enkelte medlemmer kan få lov til at vælge, og det er ikke således, at man skal afskaffe det, man har i dag. Der er måske medlemmer, som føler, at de får den bedste rådgivning, den bedste vejledning i de a-kasser, de kender. Jamen så skal de da have lov til at blive.

Det, vi gerne vil skabe mulighed for, er, at man kan melde sig ind i en hvilken som helst a-kasse, man nu måtte ønske. Derfor er det, vi gerne vil have lov til, at den dispensation, som